

хала дългата метла да мете паяжинитѣ. — Отъ пуститѣ мухи стѣклата се не виждатѣ, — чакай и тѣхъ да обѣрша завчасъ!

— Божичко, ами съ какво ще почерпя гостенкитѣ си, като всичкитѣ ми паници сѣ неомити, — тюхкала се Гана. Чакай да извадя бѣлата паница, дето я пѣхнахъ подѣ одѣра. Въ бѣрзината си не видѣла тиганя и се блѣснала въ желѣзната му дрѣжка. Едва не изтекло окото ѝ. Завайкала се мѣрзеливата Гана. Чудила се, кое по напредѣ да сложи на мѣсто.

Дошли съседкитѣ и я заварили още неомита, съ кървясало око и разчорлена. Посрещнали ги метлата, разхвърлянитѣ дрипи и увисналитѣ дълги паяжини... Тогава едва разбрали каква чистница е Гана самохвалка!

ВЕСА ПАСПАЛЕЕВА

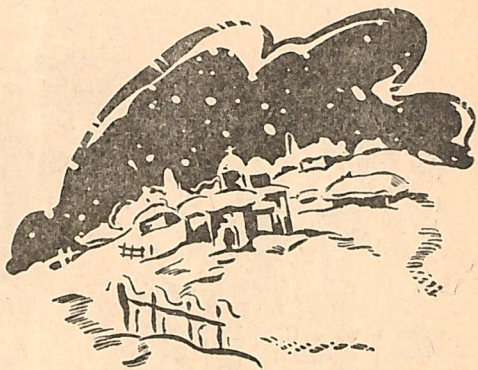
Навалѣ чудесенѣ
снѣгъ отъ небесата:
сякашѣ знакѣ магесенѣ
залюлѣ земята.

Всичкитѣ дѣрвета
въ кичури сѣ бѣли,
въ тишината света
клонове навели.

На кубета стройни
тамѣ едни приличатѣ,
други пѣкъ, безбройни,
въ снѣгъ задѣ тѣхъ изничатѣ.

И на царство бѣло
портитѣ разтвори,
въ бѣлѣ цвѣтѣ разцвѣтѣло,
въ чиститѣ простори.

Покриви и кѣщи
прѣспи ги покриха,
на палати сѣщи
тѣ се промѣниха.

Стрѣхи и комини
вижѣ, се извишаватѣ,
Дворове, градини
не се разпознаватѣ.

Всичко сѣнь сѣнува:
снѣжна гугла има,
праздникѣ свой праздува
бѣлоснѣжна зима

ИВАНѢ КАРЯНОВСКИ